

2.14. προτίθεται να αναλάβει πλήρως τον ρόλο της ως εκφραστή και αναμεταδότη της φωνής των περιφερειακών και τοπικών αρχών, ώστε να μεριμνά για τον σεβασμό των παραδόσεων και των άλλων ιδιαίτερων χαρακτηριστικών κάθε περιοχής και να συμβάλει στη μείωση του υφιστάμενου «δημοκρατικού ελλείμματος».

2.15. φρονεί ότι πρέπει να είναι σε θέση να έχει ειδική συμβολή στην ανάπτυξη μιας πραγματικής ευρωπαϊκής ιθαγένειας, προκειμένου:

- να συμμετέχει στην ενημέρωση των πολιτών,
- να διευκολύνει τη συμμετοχή τους στη λήψη αποφάσεων,
- να αναπτύξει τη συμμετοχική δημοκρατία,

2.16. ζητά από την επόμενη Διακυβερνητική Διάσκεψη να της αναγνωρίσει τις απαραίτητες προς τούτο αρμοδιότητες και ευθύνες και δηλώνει ότι είναι έτοιμη να τις ασκήσει, προκειμένου να συμμετάσχει στη βελτίωση της ευρωπαϊκής διακυβέρνησης.

Βρυξέλλες, 2 Ιουλίου 2003.

Ο Πρόεδρος

της Επιτροπής των Περιφερειών

Albert BORE

Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών σχετικά με την «Ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο: “Στρατηγική για τη βιώσιμη ανάπτυξη της ευρωπαϊκής υδατοκαλλιέργειας”»

(2003/C 256/05)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ,

έχοντας υπόψη την ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο «Στρατηγική για τη βιώσιμη ανάπτυξη της ευρωπαϊκής υδατοκαλλιέργειας» (COM(2002) 511 τελικό)·

έχοντας υπόψη την απόφαση της Επιτροπής στις 22 Οκτωβρίου 2002 να ζητήσει γνωμοδότησή της επ' αυτού του θέματος, σύμφωνα με το άρθρο 265 παράγραφος 1 της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας·

έχοντας υπόψη την απόφαση του Προέδρου της στις 23 Σεπτεμβρίου 2002 να αναθέσει την προετοιμασία των εργασιών στην επιτροπή «Βιώσιμη Ανάπτυξη»·

έχοντας υπόψη την ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με τη «Στρατηγική της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την αειφόρο ανάπτυξη» (COM(2001) 264 τελικό)·

έχοντας υπόψη το έγγραφο που υιοθέτησε η Υποεπιτροπή Υδατοκαλλιέργειας της Επιτροπής Αλιείας του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών για τη Διατροφή και τη Γεωργία (FAO) κατά τη συνεδρίασή της στο Πεκίνο, στην Κίνα, στις 18-22 Απριλίου 2003·

έχοντας υπόψη τη γνωμοδότησή της της 14ης Νοεμβρίου 2001 σχετικά με την «Πράσινη Βίβλο για το μέλλον της κοινής αλιευτικής πολιτικής» (COM(2001) 135 τελικό), (CdR 153/2001 fin) (1)·

έχοντας υπόψη τη γνωμοδότησή της σχετικά με την «Πρόταση κανονισμού (ΕΚ) του Συμβουλίου περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα των αλιευόμενων προϊόντων και των προϊόντων υδατοκαλλιέργειας» (COM(1999) 55 τελικό), (CdR 182/1999 fin) (2)·

έχοντας υπόψη τη γνωμοδότησή της για

- την «Ανακοίνωση της Επιτροπής για τη μεταρρύθμιση της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής (“Χάρτης πορείας”» (COM(2002) 181 τελικό — 2002/2174 (COS)) (CdR 189/2002 fin) (3)·

(1) ΕΕ C 107 της 3.5.2002, σ. 44.

(2) ΕΕ C 374 της 23.12.1999, σ. 71.

(3) ΕΕ C 128 της 29.5.2003, σ. 6.

- την ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με το «Σχέδιο κοινοτικής δράσης για την εξάλειψη της παράνομης αλιείας, καθώς και της αλιείας που διεξάγεται χωρίς την υποβολή εκθέσεων και την εφαρμογή κανόνων» (COM(2002) 180 τελικό — 2002/2176 (COS))·
- την «Πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου για τη διατήρηση και βιώσιμη εκμετάλλευση των αλιευτικών πόρων στο πλαίσιο της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής» (COM(2002) 185 τελικό — 2002/0114 (CNS))·
- την «Ανακοίνωση της Επιτροπής για τον καθορισμό κοινοτικού σχεδίου δράσης για την ενσωμάτωση απαιτήσεων περιβαλλοντικής προστασίας στην Κοινή Αλιευτική Πολιτική» (COM(2002) 186 τελικό — 2002/2175 (COS))·
- την «Πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου για την τροποποίηση του κανονισμού του Συμβουλίου (ΕΚ) αριθ. 2792/1999 για καθορισμό των λεπτομερών κανόνων και ρυθμίσεων σχετικά με την κοινοτική διαρθρωτική βοήθεια στον τομέα της αλιείας» (COM(2002) 187 τελικό — 2002/0116 (CNS))·
- και την «Πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου για τη θέσπιση επείγοντος κοινοτικού μέτρου για τη διάλυση αλιευτικών σκαφών» (COM(2002) 190 τελικό — 2002/0115 (CNS))·

εκτιμώντας ότι η κοινοτική υδατοκαλλιέργεια συμβάλλει στον εφοδιασμό της ολοένα και πιο ελλειμματικής αγοράς αλιευτικών προϊόντων της ΕΕ με προϊόντα ποιότητας, που χαρακτηρίζονται από υψηλό επίπεδο ασφάλειας και υγιεινής και σεβασμό των αυστηρότερων περιβαλλοντικών απαιτήσεων·

εκτιμώντας ότι η αγορά πρέπει να θεωρείται βασικό στοιχείο στην ανάπτυξη της υδατοκαλλιέργειας σε πλαίσιο αειφορίας·

εκτιμώντας ότι οι δημόσιες διοικήσεις οφείλουν να συμβάλλουν στην καλή εικόνα και στην προαγωγή της κοινοτικής υδατοκαλλιέργειας·

εκτιμώντας ότι η ανάπτυξη, η ανταγωνιστικότητα και η βιωσιμότητα του τομέα προϋποθέτουν την τήρηση των αυστηρότερων προτύπων ποιότητας, ασφάλειας και σεβασμού του περιβάλλοντος·

εκτιμώντας ότι υπάρχει γενικά θετική αλληλεπίδραση μεταξύ υδατοκαλλιέργειας και περιβάλλοντος στην περίπτωση των εκτατικών καλλιεργειών, αλλά ότι στην περίπτωση της εντατικής υδατοκαλλιέργειας απαιτείται κατά κανόνα λήψη μέτρων για την προστασία του περιβάλλοντος·

εκτιμώντας ότι η ανάπτυξη της υδατοκαλλιέργειας πρέπει να αποτελεί σημαντικό στοιχείο στον σχεδιασμό και την ολοκληρωμένη διαχείριση των παράκτιων ζωνών της Κοινότητας·

εκτιμώντας ότι για την ανάπτυξη του τομέα απαιτείται να μειωθεί όσο το δυνατόν περισσότερο η διάρκεια των διοικητικών διαδικασιών, μέσω της θέσπισης ευέλικτων συστημάτων έκδοσης αδειών, με την επιφύλαξη του αυστηρού σεβασμού της νομοθεσίας για την ποιότητα, την ασφάλεια, την υγιεινή και το περιβάλλον·

εκτιμώντας ότι η εκτενής νομοθεσία για την ασφάλεια, την υγεία των ζώων και την προστασία του περιβάλλοντος πρέπει συνεχώς να αναπροσαρμόζεται και αποτελεί σημαντικό εμπόδιο για τις επενδύσεις των μικρών επιχειρήσεων·

εκτιμώντας ότι είναι απαραίτητο να υπάρχουν ακριβή και εναρμονισμένα σε επίπεδο ΕΕ μέσα εντοπισμού της προέλευσης και μέτρησης της τοξικότητας, προκειμένου να εξασφαλιστεί η ορθή ανάπτυξη του τομέα χωρίς υπερβολικές προφυλάξεις, οι οποίες ενδέχεται να θέσουν σε κίνδυνο τη βιωσιμότητα πολλών επιχειρήσεων·

εκτιμώντας ότι η ανάπτυξη της κοινοτικής αγοράς της υδατοκαλλιέργειας πρέπει να εξεταστεί ως δυναμική διαδικασία, πράγμα που σημαίνει ότι πρέπει να ληφθούν υπόψη οι δυναμικές εξελίξεις της λόγω της ανάπτυξης μέσων εμπορίας σε κοινοτικό επίπεδο ή της ενίσχυσης των οργανώσεων των παραγωγών·

εκτιμώντας ότι είναι απολύτως απαραίτητο για τη βιωσιμότητα του τομέα να διενεργούνται έλεγχοι της συμμόρφωσης με την κοινοτική νομοθεσία — με την ίδια αυστηρότητα που εφαρμόζεται για τα κοινοτικά προϊόντα — σε όλα τα προϊόντα που εισέρχονται στην αγορά της ΕΕ, τόσο από τις υποψήφιες όσο και από τρίτες χώρες·

εκτιμώντας ότι πρέπει να προσδιοριστούν καταλλήλως τα χαρακτηριστικά των κυριότερων μορφών υδατοκαλλιέργειας, συμπεριλαμβανομένης της καλλιέργειας εσωτερικών υδάτων, η οποία μετά βίας αναφέρεται στην ανακοίνωση της Επιτροπής·

εκτιμώντας ότι είναι απαραίτητο να οριστούν σαφώς τα κριτήρια που επιτρέπουν τη διάκριση μεταξύ εκτατικής και εντατικής υδατοκαλλιέργειας·

εκτιμώντας ότι η εκτατική υδατοκαλλιέργεια, στην οποία περιλαμβάνεται και η καλλιέργεια μαλακοστράκων, συμβάλλει θετικά στην οικονομία και την απασχόληση, καθώς και στον σχεδιασμό μιας ολοκληρωμένης διαχείρισης βιώσιμων οικονομικών δραστηριοτήτων στις παράκτιες περιοχές, περιορίζοντας την εμφάνιση περιβαλλοντικών ζημιών ή έχοντας ακόμη και θετική επίδραση στο περιβάλλον όπου αναπτύσσεται·

εκτιμώντας ότι είναι απαραίτητο να αναλυθεί σε βάθος η ανάπτυξη της ιδιαίτερης αγοράς κάθε προϊόντος της υδατοκαλλιέργειας, για να αποφευχθούν οι εσφαλμένες διαγνώσεις·

εκτιμώντας ότι η υδατοκαλλιέργεια δεν συμβάλλει μόνο στον εφοδιασμό της κοινοτικής αγοράς με αλιευτικά προϊόντα στα οποία έχει έλλειμμα, αλλά παρέχει και νέες ευκαιρίες απασχόλησης σε παράκτιες περιοχές που συχνά δεν διαθέτουν άλλες εναλλακτικές επιλογές·

εκτιμώντας ότι υπάρχει γενική συναίνεση όσον αφορά τη σημερινή ανεπάρκεια της κοινοτικής χρηματοδότησης της έρευνας και ανάπτυξης (E & A) και, ιδιαίτερα, τις σημαντικές ανάγκες E & A της κοινοτικής υδατοκαλλιέργειας·

εκτιμώντας ότι η χρηματοδότηση μέσω του ΧΜΠΑ έχει μεν συντελέσει στην ανάπτυξη νέων ειδών, αλλά σε ορισμένες περιπτώσεις αποδεικνύεται ανεπαρκής για να ανταποκριθεί στον ρυθμό αύξησης της ζήτησής τους·

εκτιμώντας ότι η εξάρτηση της υδατοκαλλιέργειας από τα ιχθυέλαια και τα ιχθυάλευρα μπορεί να μετατραπεί σε σημαντική στενωπό στην ανάπτυξή της, ιδίως αν ληφθεί υπόψη η προβλεπόμενη μείωση αυτού του τύπου βιομηχανικής αλιείας λόγω των αρνητικών επιπτώσεών του στα αποθέματα των ειδών που προορίζονται για ανθρώπινη κατανάλωση·

εκτιμώντας ότι η υδατοκαλλιέργεια αποτελεί σαφή εναλλακτική λύση για την προαγωγή της διατήρησης και της ανάπτυξης της αγροτικής οικονομίας, ιδίως στις παράκτιες περιοχές που πλήττονται από προσαρμογές της δυναμικότητας των αλιευτικών στόλων·

εκτιμώντας ότι η υδατοκαλλιέργεια μπορεί να συμπληρώσει την αλιευτική δραστηριότητα και παραγωγή, αλλά σε καμία περίπτωση να την υποκαταστήσει·

εκτιμώντας ότι η υδατοκαλλιέργεια αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα της σημερινής Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής (ΚΑΠ)·

έχοντας υπόψη το σχέδιο γνωμοδότησης (CdR 20/2003 rev. 2) που υιοθέτησε η επιτροπή «Βιώσιμη Ανάπτυξη» στις 28 Απριλίου 2003 (εισηγητής: ο κ. Gamallo Aller, Γενικός Γραμματέας της Αυτόνομης Περιφέρειας της Γαλιτίας, αρμόδιος για τις σχέσεις με την ΕΕ και την εξωτερική συνεργασία, ES/PPE)·

υιοθέτησε ομόφωνα, κατά την 50ή σύνοδο ολομέλειας της 2ας και 3ης Ιουλίου 2003 (συνεδρίαση της 2ας Ιουλίου), την ακόλουθη γνωμοδότηση.

1. Οι απόψεις της Επιτροπής των Περιφερειών

1.1. Η ΕΤΠ υποδέχεται πολύ ευνοϊκά την πρωτοβουλία της Επιτροπής να αφιερώσει, στο πλαίσιο της μεταρρύθμισης της ΚΑΠ, μία ανακοίνωση αποκλειστικά στην ανάλυση της υδατοκαλλιέργειας, διαφοροποιώντας έτσι σαφώς αυτόν τον τομέα από τον τομέα της αλιείας.

1.2. Η ΕΤΠ καλεί την Επιτροπή να ενισχύσει τη χρηματοδότηση της ανάπτυξης της υδατοκαλλιέργειας σε κοινοτικό επίπεδο, τα αποτελέσματα της οποίας υπήρξαν γενικά πολύ θετικά τόσο από άποψη εφοδιασμού της αγοράς όσο και για τη βιώσιμη οικονομική ανάπτυξη των παράκτιων περιοχών.

1.3. Η ΕΤΠ θεωρεί απαραίτητο να διευκρινίσει ότι η υδατοκαλλιέργεια δεν είναι εναλλακτική, αλλά συμπληρωματική επιλογή της

αλιείας, δήλωση ιδιαίτερα ανησυχητική αν έχει στόχο να προβάλει την υδατοκαλλιέργεια ως κύρια εναλλακτική λύση για τις απολεσθείσες θέσεις απασχόλησης στον τομέα της εκτατικής αλιείας.

1.4. Η Επιτροπή σωστά δηλώνει ότι η αγορά πρέπει να αποτελέσει τον κινητήριο μοχλό της ανάπτυξης της υδατοκαλλιέργειας. Η ΕΤΠ συμφωνεί με την Επιτροπή ότι οι ιδιώτες επενδυτές είναι ο κινητήριος μοχλός της προόδου, καθώς και εκείνοι που πρέπει να μεριμνήσουν για την οικονομική βιωσιμότητα, ενώ οι δημόσιες αρχές πρέπει να εξασφαλίσουν ότι η οικονομική βιωσιμότητα συμβαδίζει με τον σεβασμό του περιβάλλοντος και την καλή ποιότητα των προϊόντων. Για τον λόγο αυτό, η ΕΤΠ ζητά να διενεργηθεί συστηματικότερη μελέτη των τάσεων και της ικανότητας απορρόφησης της αγοράς, καθώς και των ενδεχόμενων υποθέσεων κορεσμού της, και να διαδοθούν τα αποτελέσματα μεταξύ των φορέων του τομέα.

1.5. Η ΕΤΠ συμφωνεί με την Επιτροπή ότι το βασικό πρόβλημα είναι η διατήρηση της ανταγωνιστικότητας, της παραγωγικότητας και της βιωσιμότητας του τομέα της υδατοκαλλιέργειας. Προς τούτο, η ΕΤΠ καλεί την Επιτροπή να θεσπίσει ή να ενισχύσει τους αναγκαίους μηχανισμούς της αγοράς που θα επιτρέψουν στον τομέα να ανταγωνίζεται επί ίσοις όροις σε μια παγκοσμιοποιημένη αγορά, ιδίως διασφαλίζοντας τον έλεγχο της τήρησης των ιδίων εγγυήσεων ποιότητας και σεβασμού του περιβάλλοντος από όλα τα προϊόντα της υδατοκαλλιέργειας, τόσο κοινοτικής όσο και εξωτερικής προέλευσης.

Οι προκλήσεις

1.6. Η κυριότερη πρόκληση κατά την Επιτροπή πρέπει να είναι η ενίσχυση της οικονομικής βιωσιμότητας της κοινοτικής υδατοκαλλιέργειας. Η ΕΤΠ συμμερίζεται αυτή την άποψη και πιστεύει ότι προτεραιότητα πρέπει να δοθεί στην επίτευξη βιώσιμης οικονομικής ανάπτυξης της υδατοκαλλιέργειας, η οποία να παρέχει προϊόντα υψηλής ποιότητας και εγγυήσεις σεβασμού της περιβαλλοντικής νομοθεσίας.

1.7. Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι ορισμένες μορφές «περιβαλλοντικά φιλικής» υδατοκαλλιέργειας, τόσο θαλάσσιων όσο και εσωτερικών υδάτων, χρήζουν πρόσθετης ενίσχυσης, συμπεριλαμβανομένης της ανάπτυξης ειδικών σημάτων που να αφορούν τον τόπο προέλευσης ή τις μορφές διατροφής.

Η ΕΤΠ καλεί, συνεπώς, την Επιτροπή να ενισχύσει τα χρηματοδοτικά μέσα που προορίζονται για τη σχεδιασμένη ανάπτυξη της εκτατικής υδατοκαλλιέργειας, που είναι εκ φύσεως οικολογική και φιλική προς το περιβάλλον, και να θεσπίσει τα απαραίτητα μέτρα για τη θέση σε εφαρμογή σε κοινοτικό επίπεδο της πιστοποίησης και του οικολογικού σήματος. Έτσι, η ΕΤΠ θεωρεί απαραίτητο να θεσπιστεί μια αποφασιστική υποστήριξη της εκτατικής υδατοκαλλιέργειας, χωρίς άλλους περιορισμούς πέρα από τους περιορισμούς της ίδιας της αγοράς, αφού είναι αποδεδειγμένος ο θετικός περιβαλλοντικός της αντίκτυπος.

1.8. Η ΕΤΠ είναι υπέρ της πρωτοβουλίας της Επιτροπής να εντείνει τις ερευνητικές προσπάθειες για την εξεύρεση υποκατάστατων πηγών πρωτεϊνών για την παρασκευή των ιχθυελαίων και των ιχθυαλευρών που χρησιμοποιούνται ως τροφές στην υδατοκαλλιέργεια, προκειμένου να αποφευχθεί η εμφάνιση στενωπών στη μελλοντική ανάπτυξη του τομέα. Σε κάθε περίπτωση, θεωρείται σκόπιμο να ελέγχεται η παρουσία ορισμένων ουσιών, όπως π.χ. η Ωμέγα 3, στη σύνθεση των εναλλακτικών πηγών διατροφής των προϊόντων της υδατοκαλλιέργειας.

1.9. Η Επιτροπή θεωρεί πρόκληση την ανάπτυξη της τεχνολογίας των κλωβών ανοιχτής θαλάσσης, για να δοθεί νέα ώθηση στην ανάπτυξη της κοινοτικής υδατοκαλλιέργειας. Η ΕΤΠ ζητά από την Επιτροπή να διαθέσει τα απαραίτητα χρηματοδοτικά μέσα ως ενισχύσεις για τις εγκαταστάσεις και τις έρευνες που θα διευκολύνουν αυτή την ανάπτυξη, σε πλαίσιο ολοκληρωμένης διαχείρισης των κοινοτικών παράκτιων ζωνών.

1.10. Η ΕΤΠ ζητά από την Επιτροπή να παρουσιάσει μία έκθεση σχετικά με τη σκοπιμότητα της δημιουργίας Κοινής

Οργάνωσης της Αγοράς των προϊόντων της υδατοκαλλιέργειας, ανεξάρτητης από την ΚΟΑ των προϊόντων της αλιείας, πριν δημοσιεύσει νέους κανονισμούς για την υδατοκαλλιέργεια.

1.11. Επίσης, η ΕΤΠ ζητά από την Επιτροπή να εξετάσει τη σκοπιμότητα του χωρισμού των λειτουργιών της σημερινής Συμβουλευτικής Επιτροπής Αλιείας και Υδατοκαλλιέργειας στα δύο: ως Συμβουλευτικής Επιτροπής Αλιείας, αφενός, και ως Συμβουλευτικής Επιτροπής Υδατοκαλλιέργειας, αφετέρου, δεδομένης της μεγάλης απόστασης που υπάρχει ανάμεσα στις προβληματικές των δύο τομέων, οι οποίοι μοιράζονται μόνο την αγορά. Η διαχωρισμένη λειτουργία του συμβουλευτικού επιπέδου στα κράτη μέλη είναι ένα ισχυρό επιχείρημα που επικαλείται για τον σκοπό αυτό ο τομέας.

1.12. Η ΕΤΠ συμφωνεί με την Επιτροπή ότι η δημόσια στήριξη μέσω του ΧΜΠΑ αποδείχθηκε ανεπαρκής, δεδομένου ότι το κόστος είναι ακόμη υπερβολικά υψηλό για τους «φτωχούς» υποτομείς της υδατοκαλλιέργειας και είναι σχεδόν αδύνατο, για παράδειγμα, να χρηματοδοτηθούν διεθνικές εκστρατείες προώθησης της υδατοκαλλιέργειας.

1.13. Η ΕΤΠ θεωρεί θεμελιώδη την εγγύηση της ασφάλειας και της υγιεινής των τροφίμων, καθώς και την αύξηση και την εναρμόιση των ελέγχων σε όλα τα κράτη μέλη, ακόμη και μέσω κοινοτικών οργανισμών. Επομένως, συμμερίζεται την πρόθεση της Επιτροπής να ενημερώσει την κοινοτική νομοθεσία και να λάβει τα απαραίτητα μέτρα για την εξασφάλιση της ποιότητας των προϊόντων, καθώς και την πρόληψη κρίσεων σαν αυτές που έχουν πλήξει άλλους τομείς των ειδών διατροφής.

1.14. Η Επιτροπή θεωρεί προφανές το ότι η κοινοτική στρατηγική για την ανάπτυξη της υδατοκαλλιέργειας πρέπει να είναι συνεκτική με τις στρατηγικές για τη βιώσιμη ανάπτυξη. Η ΕΤΠ υποστηρίζει την προσέγγιση αυτή και επιμένει στην ανάγκη να ενισχυθεί σε κοινοτικό επίπεδο η χρηματοδότηση των προγραμμάτων E & A σε θέματα ολοκληρωμένης διαχείρισης των παράκτιων ζωνών, ιδίως όσον αφορά τον σεβασμό του περιβάλλοντος.

Η ΕΤΠ συνιστά να υιοθετηθεί μια στρατηγική στήριξης, η οποία να περιλαμβάνει την υιοθέτηση των ύψιστων προδιαγραφών ποιότητας και σεβασμού του περιβάλλοντος, ούτως ώστε να προβλέπεται η συγχρηματοδότησή της από κονδύλια ρητώς προβλεπόμενα στο ΧΜΠΑ και στις γραμμές έρευνας των κοινοτικών προγραμμάτων E & A. Η κοινοτική ενίσχυση θα είχε ως στόχο την αποφυγή του υπερβολικού οικονομικού βάρους για την ίδρυση νέων επιχειρήσεων και για την ανταγωνιστικότητά τους έναντι των ιδίων προϊόντων υδατοκαλλιέργειας που εισάγονται από τρίτες χώρες.

1.15. Η ΕΤΠ θεωρεί την ανταγωνιστικότητα ως την κορυφαία πρόκληση, προκειμένου να καταστούν τα κοινοτικά προϊόντα ανταγωνιστικά στη σημερινή, αναπτυσσόμενη αγορά της υδατοκαλλιέργειας, όχι μόνο από άποψη τιμής και ποιότητας, αλλά και επειδή παρέχουν αντικειμενικές εγγυήσεις σεβασμού του περιβάλλοντος, που υποστηρίζονται χρηματοδοτικά από τα αντίστοιχα κονδύλια του ΧΜΠΑ, και αναφέρουν με σαφήνεια την προέλευση (κοινοτική ή μη) σε όλα τα στάδια της επεξεργασίας.

1.16. Η ΕΤΠ θεωρεί ιδιαίτερα σημαντικό να μεταφραστεί η θετική αξιολόγηση της εκτατικής υδατοκαλλιέργειας και της «οικολογικής» ανανέωσης των αποθεμάτων των ειδών σε συγκεκριμένα χρηματοδοτικά κονδύλια. Ανάλογη προσοχή πρέπει να δοθεί και στην «οικολογική» ανανέωση των αποθεμάτων των αυτοχθόνων ειδών στα ύδατα των ποταμών και των λιμνών, μεταξύ άλλων και στο πλαίσιο πιο ολοκληρωμένων προγραμμάτων ανάπτυξης της υπαίθρου και αγροτικού τουρισμού.

1.17. Η ΕΤΠ ζητά σαφή δέσμευση της Επιτροπής μέσω της ενίσχυσης των σχετικών γραμμών του προϋπολογισμού που καλύπτουν την ανάγκες επενδύσεων σε E & A, ιδίως για την ανάπτυξη νέων ειδών, αλλά που προβλέπουν και έρευνες σε πεδία, όπως το φαρμακευτικό, με τα οποία δεν ασχολείται η ιδιωτική πρωτοβουλία λόγω του περιορισμένου μεγέθους της αγοράς και του κλάδου.

Στόχοι

1.18. Η ΕΤΠ δεν συμμερίζεται πλήρως την προσέγγιση της Επιτροπής όσον αφορά τους στόχους της κοινοτικής υδατοκαλλιέργειας. Η ΕΤΠ πιστεύει ότι ο στόχος με τη μέγιστη προτεραιότητα πρέπει να είναι η επίτευξη βιώσιμης ανάπτυξης του τομέα. Η οικονομική διάσταση της βιωσιμότητας αποτελεί ευθύνη κυρίως της ιδιωτικής πρωτοβουλίας· η περιβαλλοντική διάσταση της βιωσιμότητας πρέπει να αποτελεί κοινή ευθύνη της ιδιωτικής πρωτοβουλίας και των κοινοτικών αρχών και μπορεί, κατά την ΕΤΠ, να αποτελέσει σημαντικό στοιχείο για την ανταγωνιστικότητα των κοινοτικών προϊόντων, με την προώθηση μέσω όπως η πιστοποίηση και η επισήμανση της ποιότητας και του σεβασμού του περιβάλλοντος.

1.19. Αν και συμφωνεί με τη φιλοδοξία της Επιτροπής να δημιουργηθούν ασφαλείς μακροπρόθεσμες θέσεις απασχόλησης, ιδίως στις περιοχές που εξαρτώνται από την αλιεία, η ΕΤΠ δεν θεωρεί σκόπιμο να συνδεθεί η ανάπτυξη της κοινοτικής υδατοκαλλιέργειας με την επίλυση ορισμένων αρνητικών συνεπειών της κρίσης του αλιευτικού τομέα. Η καταβολή μεγαλύτερων προσπαθειών που θα διασφαλίζουν τα αποθέματα των ειδών των άγριων ψαριών με φυσικό και βιώσιμο τρόπο αποτελεί, φυσικά, υψίστη προτεραιότητα. Η υδατοκαλλιέργεια δεν μπορεί να αντισταθμίσει την κατάρρευση της αλιείας ούτε να ικανοποιήσει τη βιομηχανία τροφίμων ούτε την απασχόληση.

Ωστόσο, η ΕΤΠ καλεί την Επιτροπή να παρουσιάσει συγκεκριμένες πρωτοβουλίες, που να υποστηρίζονται από τον κοινοτικό προϋπολογισμό, να συμβάλλουν στην ανάπτυξη του τομέα σε E & A, στη σύσταση νέων επιχειρήσεων, στην καλλιέργεια νέων ειδών και στην ολοκληρωμένη διαχείριση των κοινοτικών παράκτιων ζωνών, αλλά, προπαντός, να αναπτύξουν καταλλήλως τις πτυχές της αγοράς, βασικού ζητήματος για την ανάπτυξη της κοινοτικής υδατοκαλλιέργειας. Η αρμονική ανάπτυξη της κοινοτικής υδατοκαλλιέργειας θα έχει σημαντικό αντίκτυπο στην οικονομία των κοινοτικών παράκτιων ζωνών και, ιδιαίτερα, στην αναζωογόνηση ορισμένων περιοχών που εξαρτώνται από την αλιεία και πλήττονται από την κρίση του αλιευτικού τομέα, χωρίς να ισχυριζόμαστε ότι θα αποτελέσει την επίλυση της.

1.20. Η ΕΤΠ ζητά επίσης να καταστεί η υδατοκαλλιέργεια επιλέξιμη για χρηματοδότηση από το ΕΓΤΠΕ δυνάμει του κανονισμού για την ανάπτυξη της υπαίθρου, αφού είναι προφανές ότι οι εγκαταστάσεις υδατοκαλλιέργειας μπορούν να συμβάλουν στη διατήρηση του πληθυσμού, ιδίως στις πιο απόκεντρες κοινοτικές περιοχές και ιδιαίτερα στις περιοχές που υπάγονται στον Στόχο 1 της διαρθρωτικής πολιτικής.

1.21. Η ΕΤΠ ζητά από την Επιτροπή να αξιολογήσει τη σκοπιμότητα της σύστασης ΚΟΑ για τα προϊόντα της υδατοκαλλιέργειας ως πλαισίου για την αντιμετώπιση των προκλήσεων που παρουσιάζονται σε σχέση με τις αγορές, ιδίως όσον αφορά την οργάνωση των επαγγελματιών και την αναγνώριση της ανάγκης να θεσπιστούν μέσα ρύθμισης της αγοράς. Σκοπός των μέσων αυτών θα ήταν να δρουν ως μηχανισμοί ασφαλείας σε περίπτωση εμφάνισης οξείας προσωρινής ανισορροπίας, για παράδειγμα εξαιτίας της ενδεχόμενης εισαγωγής μεγάλων ποσοτήτων μέσω αθέμιτων εμπορικών πρακτικών όπως το ντάμπινγκ.

1.22. Η Επιτροπή και η ΕΤΠ συμμερίζονται τους στόχους της ποιότητας και της ασφάλειας των τροφίμων, όπως και του σεβασμού της περιβαλλοντικής νομοθεσίας από πλευράς του τομέα. Η ΕΤΠ ζητά, ωστόσο, από την Επιτροπή να αναλάβει τις σχετικές δεσμεύσεις, ξεκινώντας από τη σκέψη ότι αυτή είναι η κυρίως αρμόδια να μεριμνήσει για την ασφάλεια και την τήρηση της κοινοτικής νομοθεσίας και να καθιερώσει τους σχετικούς ελέγχους. Ως προς το θέμα αυτό, η ΕΤΠ θεωρεί θεμελιώδη την καθιέρωση σημαντικών θετικών κινήτρων συγχρηματοδότησης και ενισχύσεων για τη συμμόρφωση με τη νομοθεσία για την ποιότητα και το περιβάλλον.

2. Οι συστάσεις της Επιτροπής των Περιφερειών

2.1. Η γενική δράση της αύξησης της παραγωγής, που προτείνει η Επιτροπή, δεν είναι πολύ εύστοχη, λόγω των διαφορετικών διαρθρωτικών συγκυριών και καταστάσεων των διάφορων υποτομέων και προϊόντων της κοινοτικής υδατοκαλλιέργειας, οι οποίοι σε ορισμένες περιπτώσεις δεν προσδιορίζουν μέτρα για την αύξηση της παραγωγής, όπως δηλώνει αργότερα και η ίδια η Επιτροπή. Η ΕΤΠ προτείνει, αντίθετα, στην Επιτροπή να θεσπίσει μέτρα για την ανταγωνιστική ανάπτυξη της κοινοτικής υδατοκαλλιέργειας, ώστε να μπορεί να ικανοποιηθεί η αυξανόμενη ζήτηση για προϊόντα της υδατοκαλλιέργειας, που οφείλεται, μεταξύ άλλων, στη στασιμότητα του εφοδιασμού με αλιευτικά προϊόντα, σε μια αγορά που χαρακτηρίζεται από μεγάλο έλλειμμα κοινοτικών προϊόντων.

2.2. Εν πάση περιπτώσει, η ΕΤΠ ζητά από την Επιτροπή μια χρηματοδοτική προσπάθεια ανάλογη των προκλήσεων που αντιμετωπίζει η κοινοτική υδατοκαλλιέργεια. Οι στόχοι που καθορίστηκαν πρέπει να συνοδευτούν από τα αντίστοιχα κονδύλια δημόσιας συγχρηματοδότησης ιδίως για τα θέματα του ελέγχου, της επιμόρφωσης, της έρευνας και της ανάπτυξης τεχνικών καλλιέργειας, προπαντός με καθαρές τεχνολογίες.

2.3. Οι προτεραιότητες της Επιτροπής όσον αφορά τα νέα είδη, τις εναλλακτικές πηγές πρωτεϊνών για τις ιχθυοτροφές και την προαγωγή της οικολογικής υδατοκαλλιέργειας πρέπει να αντικατοπτριστούν καταλλήλως σε δράσεις συγχρηματοδοτούμενες από τα διαρθρωτικά ταμεία και από τα κοινοτικά προγράμματα E & A. Ομοίως, πρέπει να προβλεφθούν ενισχύσεις για τη μεταποίηση και την εμπορία, ιδίως για την πιστοποίηση και την ανάπτυξη των ονομασιών προέλευσης, με την επιδίωξη να επιτευχθεί χρηματοδότηση τουλάχιστον ανάλογη με τις ενισχύσεις που λαμβάνει ο γεωργικός τομέας της Κοινότητας.

2.4. Η ΕΤΠ θεωρεί σκόπιμο να διαφοροποιηθούν σαφώς τα διαρθρωτικά κονδύλια του ΧΜΠΑ που προορίζονται για την ανάπτυξη της υδατοκαλλιέργειας και να ληφθεί υπόψη, ιδιαίτερα, η προαγωγή της απρόσκοπτης ανάπτυξης της εκτατικής υδατοκαλλιέργειας.

2.5. Η ΕΤΠ ζητά από την Επιτροπή να εφοδιάσει τον τομέα της κοινοτικής υδατοκαλλιέργειας με ένα μέσο αντιμετώπισης των οικονομικών κρίσεων, το οποίο θα του επιτρέπει να ξεπερνά τις φυσικές (όπως η συσσώρευση τοξικών φυκιών και ο πολλαπλασιασμός του τοξικού φυτοπλαγκτού) ή μη φυσικές (όπως οι πετρελαιοκηλίδες) καταστροφές.

2.6. Η ΕΤΠ είναι κατηγορηματικά υπέρ των μέτρων που προτείνει η Επιτροπή για την επίλυση των περιορισμών χώρου στους οποίους υπόκειται η υδατοκαλλιέργεια. Η δραστηριότητα αυτή πρέπει να διαδραματίζει εξέχοντα ρόλο στην ολοκληρωμένη διαχείριση των χρήσεων των κοινοτικών παράκτιων ζωνών.

2.7. Η ΕΤΠ ζητά από την Επιτροπή να προβεί σε βαθύτερη ανάλυση των πτυχών που σχετίζονται με την εμπορία των προϊόντων της υδατοκαλλιέργειας. Προς τούτο, η ΕΤΠ ζητά από την Επιτροπή να εκπονήσει μία έκθεση σχετικά με τη σκοπιμότητα της ρύθμισης των ειδικών πτυχών μιας Κοινής Οργάνωσης της Αγοράς των προϊόντων της υδατοκαλλιέργειας και μια αξιολόγηση της σκοπιμότητας της θέσης σε εφαρμογή αυτής της ΚΟΑ πριν από την έγκριση νέων κανονισμών για αυτόν τον τομέα.

Εν πάση περιπτώσει, η ΕΤΠ θεωρεί απαραίτητο να προβλεφθούν μέτρα ρύθμισης των τιμών, μέσα παρέμβασης των αγορών σε περίπτωση σοβαρών ανισορροπιών και κίνητρα και μέσα για τη ρύθμιση της προσφοράς και την οργάνωση των επαγγελματιών της κοινοτικής υδατοκαλλιέργειας σε οργανώσεις παραγωγών. Η ΕΤΠ θεωρεί επίσης σημαντικό να θεσπίσει η Επιτροπή νέους κανόνες αναγνώρισης των οργανώσεων των παραγωγών, οι οποίοι να είναι ειδικά προσαρμοσμένοι στον τομέα της υδατοκαλλιέργειας και να διασφαλίζουν την εκπροσώπηση όλων των επιχειρήσεων παραγωγής.

2.8. Το κεφάλαιο της ανακοίνωσης που αφορά την επιμόρφωση περιορίζεται σε μία σύντομη εισαγωγή στο θέμα. Η ΕΤΠ φρονεί ότι πρόκειται για μια πτυχή ιδιαίτερα σημαντική για την ανάπτυξη της υδατοκαλλιέργειας, γι' αυτό και ζητά από την Επιτροπή να παρουσιάσει, σε συντονισμό με τα κράτη μέλη, την κατάσταση των βασικών αναγκών επιμόρφωσης της κοινοτικής υδατοκαλλιέργειας από άποψη επαγγελματικής, πανεπιστημιακής και μόνιμης κατάρτισης, συνοδεύοντάς τη με τις δέουσες προτάσεις βελτίωσης, προσαρμογής και συμβολής στην ενίσχυση αυτής της επιμόρφωσης σε κοινοτικό επίπεδο. Η ΕΤΠ ζητά επίσης από την Επιτροπή να συμπεριλάβει αυτό το κεφάλαιο στις γραμμές που είναι επιλέξιμες για συγχρηματοδότηση από το ΕΓΓΠΕ υπέρ της ανάπτυξης των αγροτικών και των παράκτιων περιοχών.

2.9. Η ΕΤΠ ζητά από την Επιτροπή τον λειτουργικό διαχωρισμό μιας ιδιαίτερης Συμβουλευτικής Επιτροπής Υδατοκαλλιέργειας από τη σημερινή Συμβουλευτική Επιτροπή Αλιείας και Υδατοκαλλιέργειας. Σε σχέση με το θέμα αυτό, η ΕΤΠ καλεί την Επιτροπή να προβεί στην ανάλυση των επιπτώσεων της διεύρυνσης στη λειτουργικότητα της Συμβουλευτικής Επιτροπής. Ζητά επίσης από την Επιτροπή να προβεί στην απλοποίηση της νομοθεσίας που αφορά την υδατοκαλλιέργεια, επωφελούμενη από τις ανάγκες ενημέρωσής της.

2.10. Το κεφάλαιο που είναι αφιερωμένο στη δημόσια και τη ζωική υγεία δεν περιέχει συγκεκριμένες προτάσεις, ιδίως για πρωτοβουλίες σχετικά με την πιστοποίηση και τα σήματα. Η ΕΤΠ ζητά από την Επιτροπή να διενεργήσει επιδημιολογική μελέτη σε κοινοτικό επίπεδο και να αξιολογήσει τις επιπτώσεις της ανακήρυξης απαλλαγμένων ή μη από συγκεκριμένες ασθένειες ζωνών για την παραγωγή της κοινοτικής υδατοκαλλιέργειας.

Η ΕΤΠ ζητά να κινητοποιηθούν χρηματοδοτικοί πόροι E & A, προκειμένου να συμβάλουν στην πρόληψη επαπειλούμενων κρίσεων όπως εκείνες που σχετίζονται με την υπερβολική περιεκτικότητα σε διοξίνες, στην ανίχνευση επιβλαβών ουσιών, στην αντικατάσταση των αντιβιοτικών με εμβόλια και στη μελέτη των τοξικών φυκιών και του πολλαπλασιασμού του φυτοπλαγκτού. Είναι συνεπώς απαραίτητο να χρηματοδοτηθούν προγράμματα έρευνας που θα εγγυώνται την αιμόφορο ανάπτυξη της υδατοκαλλιέργειας είτε στα εσωτερικά είτε στα θαλάσσια ύδατα.

2.11. Η ΕΤΠ αξιολογεί θετικά το ενδιαφέρον της Επιτροπής να βελτιώσει την αντίληψη του κοινού για την εντατική υδατοκαλλιέργεια, ιδίως όσον αφορά την καλή μεταχείριση των εκτρεφόμενων ψαριών. Η ΕΤΠ είναι επίσης υπέρ των νομοθετικών πρωτοβουλιών της Επιτροπής για την προστασία των εκτρεφόμενων ψαριών, με την προϋπόθεση ότι θα προβλεφθούν τα απαραίτητα μέτρα και οι αναγκαίες ενισχύσεις που θα επιτρέψουν την προσαρμογή των εκμεταλλεύσεων υδατοκαλλιέργειας χωρίς να προξενήσουν σημαντικές οικονομικές ζημιές στους ιδιοκτήτες τους.

2.12. Η ΕΤΠ υποστηρίζει την απόφαση της Επιτροπής να μελετήσει τις αλληλεπιδράσεις της υδατοκαλλιέργειας και του γύρω της περιβάλλοντος, καθώς και τα μέτρα και τις δράσεις που προτείνονται για τα περιβαλλοντικά θέματα. Θέλει να δώσει ιδιαίτερη έμφαση στην έκκληση της Επιτροπής προς τα κράτη μέλη να αναγνωρίσουν τον θετικό ρόλο της εκτατικής υδατοκαλλιέργειας. Η ΕΤΠ καλεί επίσης την Επιτροπή να θεσπίσει ειδικά κοινοτικά κονδύλια για την προαγωγή της ανανέωσης των αποθεμάτων των ειδών με τοπικούς γεννήτορες σε κοινοτικό επίπεδο.

2.13. Η ΕΤΠ ζητά τη χρηματοδοτική δέσμευση της Επιτροπής για την επίτευξη των προτεινόμενων στόχων. Από την άποψη αυτή, υποστηρίζει κατηγορηματικά την αύξηση των ενισχύσεων στις επιχειρήσεις για έρευνα και ζητά από την Επιτροπή να προσδιοριστούν δεόντως στα μελλοντικά κοινοτικά προγράμματα-πλαίσια οι σημαντικές ανάγκες E&A, ιδίως όσον αφορά την ανάπτυξη νέων ειδών και νέων τεχνολογιών.

2.14. Η ΕΤΠ ζητά την αξιοποίηση των γραμμών του προϋπολογισμού του ΧΜΠΑ που προορίζονται για την αύξηση της κατανάλωσης των προϊόντων της κοινοτικής υδατοκαλλιέργειας και, ιδιαίτερα, τη διοργάνωση μιας ενημερωτικής εκστρατείας, η οποία θα άρει όλα τα ερωτηματικά ή τις αμφιβολίες που ενδέχεται να έχει ο καταναλωτής σχετικά με την ποιότητα, την ασφάλεια και τον σεβασμό των περιβαλλοντικών προτύπων των προϊόντων της αγοράς της υδατοκαλλιέργειας της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Θα πρέπει επίσης να καθιερωθεί ειδική ονομασία και επισήμανση για τη διάκριση των κοινοτικών προϊόντων.

2.15. Η ΕΤΠ υποδέχεται ευνοϊκά την πρόθεση, που εκφράζει η Επιτροπή στην ανακοίνωσή της, να συμβάλει αποφασιστικά στην οικονομικά και περιβαλλοντικά βιώσιμη ανάπτυξη της κοινοτικής υδατοκαλλιέργειας με σεβασμό των πλέον απαιτητικών περιβαλλοντικών και ποιοτικών προτύπων. Προς τούτο, η ΕΤΠ πιστεύει ότι θα πρέπει να υποστηριχθούν σχέδια για την ανάκτηση και την εκμετάλλευση της ενέργειας που παράγεται από δραστηριότητες υδατοκαλλιέργειας (π.χ. από πίδακες ύδατος, βιολογικό αέριο ή θερμότητα), τόσο από χρηματοδοτική άποψη όσο και με την απλοποίηση των σχετικών διοικητικών διαδικασιών.

2.16. Επίσης η ΕΤΠ ζητά από την Επιτροπή να υποβάλει, μαζί με τα νομοθετικά μέτρα που υιοθετεί, τις αντίστοιχες δημοσιονομικές προτάσεις για την ενίσχυση της ανάπτυξης ενός στρατηγικού υποτομέα, που έχει τεράστιο δυναμικό θετικό αντίκτυπο στις παράκτιες περιφέρειες της Κοινότητας και αποτελεί αντικείμενο κοινής πολιτικής. Η ΕΤΠ πιστεύει ότι δεν πρέπει με κανένα τρόπο να διαμευστούν οι προσδοκίες που έχει υποκινήσει η ανακοίνωση στον κοινοτικό τομέα της υδατοκαλλιέργειας, δεδομένου του σημαντικού ρόλου που καλείται να διαδραματίσει αυτός ο τομέας στον ολοκληρωμένο σχεδιασμό των παράκτιων κοινοτικών περιφερειών και στον εφοδιασμό με αλιευτικά προϊόντα, στα οποία η Κοινότητα έχει σοβαρό έλλειμμα.

2.17. Η ΕΤΠ ζητά από την Επιτροπή να προσαρμόσει τις τρέχουσες εμπορικές πρακτικές στον τομέα της υδατοκαλλιέργειας. Της ζητά, πριν υιοθετήσει νέα μέτρα για αυτόν τον τομέα, να αξιολογήσει τη σκοπιμότητα της θέσπισης μίας κοινής οργάνωσης αγοράς για τα προϊόντα της υδατοκαλλιέργειας, με τον ειδικό στόχο της διασφάλισης ενός δικτύου ασφαλείας για αυτά τα προϊόντα σε περίπτωση σοβαρής ανισορροπίας στην αγορά. Η ταξινόμηση ορισμένων από τα προϊόντα του τομέα στο Παράρτημα V του βασικού κανονισμού για τη συγκεκριμένη αγορά (Κανονισμός (ΕΚ) 104/2000 του Συμβουλίου) τους απαγορεύει την πρόσβαση σε ορισμένα μέσα διασφάλισης που διαθέτουν άλλα αλιευτικά προϊόντα. Οπωσδήποτε η ΕΤΠ θεωρεί ότι το υφιστάμενο δυναμικό και η μελλοντική ανάπτυξη της κοινοτικής υδατοκαλλι-

έργειας δικαιολογούν ευρέως αυτά τα μέσα, καθώς και τα αντίστοιχα κονδύλια του προϋπολογισμού, όπως συμβαίνει για άλλα προϊόντα ήσσονος κοινωνικο-οικονομικής σημασίας, όπως π.χ. ο καπνός, που διαθέτουν τη δική τους κοινή οργάνωση αγοράς.

2.18. Τέλος, η ΕΤΠ ζητά από την Επιτροπή να ασκήσει τις απαιτούμενες αρμοδιότητες στον τομέα της υδατοκαλλιέργειας με τη διάθεση των σχετικών πιστώσεων που επιτρέπουν την αντιμετώπιση των προκλήσεων κοινοτικής κλίμακας που αναφέρονται στην ανακοίνωσή της, αναλαμβάνοντας ιδίως:

- να υποστηρίξει οικονομικά την ανάπτυξη της κοινοτικής υδατοκαλλιέργειας, χωρίς να μειώσει για τον σκοπό αυτό τις πιστώσεις που προορίζονται για τον αλιευτικό τομέα,
- να ενισχύσει αποφασιστικά την αύξηση της εκτατικής υδατοκαλλιέργειας,
- να συγχρηματοδοτήσει με νέα κεφάλαια την ανάπτυξη της καλλιέργειας νέων ειδών,
- να προωθήσει, χρησιμοποιώντας τον κοινοτικό προϋπολογισμό, τον εκσυγχρονισμό των εγκαταστάσεων, την ανάπτυξη καθαρών τεχνολογιών και την προσαρμογή στα νέα πρότυπα ασφαλείας και προστασίας του περιβάλλοντος,
- να παράσχει οικονομικά κίνητρα για την επεξεργασία, την εμπορία, την πιστοποίηση και την επισήμανση των προϊόντων της κοινοτικής υδατοκαλλιέργειας,
- να ενισχύσει την προβολή αυτών των προϊόντων καθορίζοντας και αναπτύσσοντας τα μέσα πιστοποίησης που είναι καταλληλότερα για κάθε περίπτωση και χρηματοδοτώντας διαφημιστικές εκστρατείες σε κοινοτική κλίμακα,
- να ενισχύσει τον έλεγχο των εισαγωγών αυτών των προϊόντων και να θεσπίσει τα απαιτούμενα μέσα διασφάλισης σε περίπτωση κινδύνου σοβαρής διατάραξης της αγοράς κοινοτικών προϊόντων,
- να παράσχει, την κατάλληλη στιγμή, μία γραμμή κατά προτεραιότητα στο κοινοτικό πρόγραμμα-πλαίσιο E & A για την κάλυψη των απαιτούμενων ερευνών στον τομέα της υδατοκαλλιέργειας,
- να ενδυναμώσει την ιδέα της ολοκληρωμένης διαχείρισης των παράκτιων περιοχών της Κοινότητας,
- να συγχρηματοδοτήσει την προσαρμογή και τη βελτίωση της κατάρτισης στην υδατοκαλλιέργεια.

Βρυξέλλες, 2 Ιουλίου 2003.

Ο Πρόεδρος

της Επιτροπής των Περιφερειών

Albert BORE